

antes de que se recuperen los beneficios o mucho más complicado todavía es que aumente el empleo si no aumenta la inversión. Esto ya es... Pero, en fin, es lo que yo veo, ese es el desfase secuencial lógico. Y la economía española ha empezado a generar empleo ya y la valenciana mucho más. Esto es lo que dije ayer.

Y he comentado incluso —la verdad es que traer gráficos aquí no me parece prudente, aunque los tengo—, comenté ayer cómo el crecimiento de la economía española, que empezaba a generar empleo, cada vez, históricamente, ha sido muy superior y poco a poco iba disminuyendo por una serie de razones, por una serie de razones. Y eso avalaba la propuesta de que en el ciclo siguiente la capacidad de generación de empleo en la economía española sería superior a la restante, a los ciclos restantes.

Y es más, le voy a decir un dato. Cuando cogemos los datos del 1960 hasta 1993 inclusive el ciclo económico que ha tenido mayor capacidad de generación de empleo desde el año 1961 ha sido el período que va entre el año 1985 y 1991, el de más alta capacidad de generación de empleo de toda la historia económica reciente de España. Son datos o resultados. Con esa trayectoria es con lo que es previsible, es previsible, previsible, no es una realidad, que el ciclo económico tengamos mayor capacidad de generación de empleo y de argumentos. El tema de la flexibilización que suscribo, no podía ser, lo dije ayer también, la flexibilización del mercado de trabajo, y en segundo lugar el agotamiento en la pérdida de empleo en la agricultura. Dos argumentos que di ayer.

Respecto al tema de I+D, lo que yo creo, lo que recuerdo pero me puedo equivocar, evidentemente, es lo que lo que se prevé para el período 1995-1999 son 50.000 millones de pesetas, porque hay que computar lo que se va a invertir en términos privados y públicos, claro, no 25.000, primera cosa. Y, segunda cosa, lo que está previsto en el presupuesto... Y eso no son engaños. A mí cuando me dice que engañamos, pues, hombre, está los presupuestos, lo tienen ustedes encima de la mesa, van a aprobar ese presupuesto; engañamos, se va a aprobar ese presupuesto. 58,3% de aumento. Hombre, no diga que le engañamos, está escrito ahí, me parece, a lo mejor lo he leído mal.

Vamos a ver, no hemos renunciado al banco público, no hemos renunciado al banco público, he dicho que no. He explicado que había pegas legales en su momento que impedirían que se iniciara el trámite de su aprobación. No hemos renunciado. Y como el año que viene estaremos debatiendo estos presupuestos en igualdad de situación verá como están ahí.

Otro dato. No es un presupuesto antisocial, no lo es, no me ha contestado. Si yo le digo a usted que me conteste si generar empleo, apoyando las actividades productivas, es antisocial o si apoyar la educación es antisocial, o que si las políticas de cohesión social que se priman es antisocial, pues dígame dónde está la antisocialidad del presupuesto, porque ya no me quedan muchas más cosas. Lo digo para que quede claro. No es antisocial, en absoluto lo es. Y además está articulado con una serie de prioridades lógicas, razonables y pactadas en el PEV III con los agentes sociales, como usted sabe.

El plan de convergencia es un fracaso o fue un fracaso o ha sido un fracaso. Bien, es verdad que los resultados no son los que se esperaban allí, es verdad, algunos incluso fuimos críticos con el escenario que se ponía en su momento, pero se aceptó. Querría recordar que todos los planes de convergencia de todos los países de la Unión Europea han sido revisados, todos, porque se equivocaron. Hombre, mal de muchos... Ya lo sé, es verdad, pero todos se equivocaron en el plan de convergencia y todos los países han tenido que reformular sus nuevos planes de convergencia, todos. Lo cual, pues, en fin...

Una cuestión más que no me parece oportuno dejar en el tintero. Mire, lo que no podemos comparar es niveles de renta distintos con niveles de protección, países con niveles de

renta distintos con cuáles son los niveles de cobertura y protección social que tienen. Lo que hay que hacer, para hacerlo razonablemente, razonablemente, es comparar «cuando este país tenía este nivel de renta qué nivel de protección tenía». Ese es un estudio que está hecho, que se lo aconsejo porque es muy interesante, y en el que demuestra que España, como consecuencia del esfuerzo realizado sobre todo en el período 1985-1993, en este momento tenemos un nivel de protección del 101% que tenía la media europea, la media europea, cuando tenía el nivel de renta que España tiene en este momento. Léalo que a lo mejor saca alguna conclusión interesante y a lo mejor nos entendemos.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Si ningun grup demana la paraula per a fixar la posició, anem a passar a votar l'esmena a la totalitat als pressupostos defensada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Comença la votació. Vots a favor, 31; 46 en contra; 2 abstencions. Queda rebutjada.

Finalitzat el debat entorn a les esmenes a la totalitat presentades pels grups parlamentaris al Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat Valenciana per a l'exercici de 1995, i d'acord amb allò establert en l'article 125.6 del Reglament de les Corts Valencianes, queden fixades les quanties globals en els estats dels pressupostos i s'obri el termini de presentació d'esmenes parcials, que sols podran referir-se a l'articulat i les seccions, i que finalitzarà el pròxim dia 2 de desembre.

Se supén per cinc minuts el Ple.

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 30 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 13 hores i 41 minuts.)

Preguntes al president del Consell

El senyor president:

Senyories, continua la sessió.

Per a formular la pregunta al president del Consell, té la paraula el senyor Taberner com a síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president del Consell. Senyories.

És públic, és notori, que Esquerra Unida del País Valencià i el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida dona suport a eixa proposta cívica recolzada per diferents ONG i per un número important de valencians i valencianes entorn a destinar el 0,7% dels pressupostos públics a programes de cooperació amb els països del tercer món.

Nosaltres creiem que afortunadament... I des d'ací voldria fer un reconeixement a la labor desplegada per les ONG i per tots aquells, molts d'ells, joves que en les grans avingudes de les nostres ciutats, de les ciutats més importants d'Espanya, han anat manifestant-se i, en definitiva, aconseguint una sensibilització social enorme que per altres mitjans i en altres àmbits no havien pogut aconseguir.

Jo vull fer eixe reconeixement i donar les gràcies a aquells que han aconseguit amb eixa actitud que el conjunt de la societat valenciana, el conjunt de la societat espanyola, es sensibilitze i, en definitiva, estigam en condicions de donar suport també a aquelles institucions que finalment adopten eixa proposta que, com deia al principi, entenc que no és una propos-

ta partidària sinó que és una proposta cívica, d'aquells que entenem que les relacions entre els pobles s'han d'establir sobre bases diferents, sobre bases de col·laboració, sobre bases de cooperació, que ajuden a anar eliminant també els desequilibris socials entre les persones d'eixos pobles i els nostres.

El tema del 0,7% no és un invent recent, ho coneixen les seues senyories, és una cosa que arranxa ja en el marc de nacions unides des de l'any 1972, que en altres fòrums internacionals s'han anat ratificant aquelles propostes i que el govern d'Espanya ha anat ratificant successivament. I fins ara a nivell d'Espanya, a nivell de les administracions públiques, hem estat lluny de destinar el 0,7 que es feia com a proposta a eixos programes de cooperació.

L'any passat, sense anar més lluny, els pressupostos de la Generalitat Valenciana destinaven una partida al voltant dels 120 milions de pessetes, que representava poc més del 0,017% del global del pressupost. Enguany, per allò que s'ha fet públic i que apareix en el Projecte de llei de pressupostos, es va a donar un bot important, es va a destinar en principi una quantia al voltant dels 2.500 milions de pessetes, lluny encara, molt lluny encara, dels 0,7%.

I, en tot cas, la preocupació del meu grup és en el sentit d'augmentar raonablement eixa quantitat fins acostar-nos al 0,7%. I l'interés del meu grup a l'hora de fer esta pregunta és preguntar-li al senyor president del Consell de quina manera pensa organitzar i canalitzar eixos recursos, sense dubte importants, que apareixen ja en el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat. Perquè nosaltres entenem que baix la capa de programes de cooperació de solidaritat de vegades s'han estat amagant altres tipus de relacions entre els pobles desenrotllats, entre els països desenrotllats, i els països del tercer món.

Nosaltres, d'entrada, li manifestem que entenem que les ONG són les institucions més adequades per a canalitzar, amb totes les normatives escaients i amb tots els controls escaients, però són les institucions més adequades per a canalitzar adequadament eixos recursos i per a què aquests, finalment, vinguin a convertir-se en una ajuda efectiva al desenvolupament sostingut que necessiten els diferents pobles, que necessiten els diferents programes, que finalment s'elegisquen.

I és per això que la pregunta concreta és si en el Projecte de llei de pressupostos pensen arribar al 0,7% d'ajuda destinada a cooperació amb el països del tercer món?, i en tot cas, quins són els mecanismes que tenen previstos per a canalitzar eixa ajuda?

El senyor president:

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyors diputats.

Senyores i senyors.

Bo, jo crec que el 0,7 és una fórmula simbòlica, que expressa molt bé una voluntat real d'un sector important de la societat valenciana, i l'espanyola, en el seu conjunt, de col·laborar amb les ajudes del tercer món. No entenc molt bé exactament perquè el 0,7 i no qualsevol altra quantitat, però en qualsevol cas em sembla que és un objectiu raonable, des del punt de vista d'allò que significa pressupostàriament, i que no estem, en absolut, en contra d'anar assolint en els pressupostos successius.

La Generalitat Valenciana té una clara preocupació pel tema de l'ajuda al desenvolupament; tant és així que ja fa alguns anys va crear un programa de cooperació nord-sud, que no existia, i que no existeix tampoc en moltes altres comunitats autònomes, es va crear molt abans que ixquera esta planforma del 0,7%. Per què? Perquè entenem que el problema

de les desigualtats entre els països no és només un problema de solidaritat, que ho és. És també, jo crec, que un problema de pau i de llibertat, i en eixe sentit les desigualtats ajuden a fomentar les males relacions entre pobles, i ajuden a fomentar els conflictes. I la pau i la llibertat estan també molt directament relacionades amb la possibilitat d'este projecte de cooperació, o de ajuda al desplegament dels països en via del desenvolupament, o si se vol subdesenvolupats.

Jo crec que, a més a més, depareguda en bona part la confrontació est-oest, ha tingut un increment especial, diguem, la voluntat social de cooperació en l'ajuda al desenvolupament, l'ajuda als projectes de programes nord-sud. I eixa és la voluntat que ha animat a la Generalitat des del principi a pensar que esta era una fórmula adequada, i que a més a més no estava directament relacionada amb un projecte de recolzament comercial als interessos valencians, sinó que era efectivament ajuda al desenvolupament als pobles que, naturalment, té també un mecanisme de relació, que pot aprofitar també per a un altre tipus de qüestions, però que en qualsevol cas no era l'interés fonamental de la Generalitat quan començà estos projectes de solidaritat nord-sud.

I en este cas concret jo crec que la Generalitat Valenciana fa un esforç especialment important en l'increment de la cooperació. Ho fa perquè..., no estic segur si són 120, com han dit vostres quan han intervingut, o 131 milions, exactament, però no estic segur. En qualsevol cas és el mateix, allò realment important és que la Generalitat Valenciana en esta ocasió va a destinar una ajuda molt més important, són al voltant de 2.500 milions de pessetes, per a projectes específics, no evidentment per a intentar portar endavant una política de penetració comercial, sinó per a ajudar que tinguen possibilitat de paliar les conseqüències del subdesenvolupament alguns països, o algunes regions concretes, i al mateix temps també que tinguen possibilitat de desenvolupar-se en la dinàmica pròpia que genere este tipus d'actuacions.

Naturalment jo crec que este tipus d'actuació significa que haurem d'atendre les possibilitats de veure com podem establir el tipus d'ajudes, i com podem ser més eficaços en l'ajuda que prestem. I naturalment en això crec que hem de jugar un paper molt important les organitzacions no governamentals.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Taberner, mig minut.

El senyor Taberner i Ferrer:

Brevíssimament, senyor president.

La xifra del 0,7 no és una xifra simbòlica, és un compromís. Els compromisos poden ser símbols, però són compromisos, i per tant així ho deuriem de contemplar, com el compromís dels països desenvolupats a l'hora d'atendre programes de cooperació amb el tercer món. I jo crec que reconeguent l'esforç que la Generalitat fa a l'hora de passar dels 121.000 milions de l'any passat, als 250.000 milions, és un esforç important, però que queda lluny encara, ni tan sols la meitat d'eixe compromís, que és un símbol, del 0,7%, però és important, és important.

Jo crec que hem de fixar-nos en els que en tot cas van per davant, i no simplement en els que es queden darrere. Comunitats autònomes van a aplicar ja en els pressupostos, estan aplicant ja en els pressupostos el 0,7%. Comunitats autònomes veïnes, per exemple Castella-La Manxa, per exemple Extremadura. Ajuntaments valencians de diferent caire polític: l'Ajuntament de Santa Pola, l'Ajuntament de Sagunt, Ajuntament de Tavernes de la Vallidigna, estan destinant ja el 0,7%.

El senyor president:

Acabe, senyor Taberner, per favor.

El senyor Taberner i Ferrer:

En tot cas, senyor president, acabe, jo volguera que el senyor president manifestara amb tota claretat la voluntat de la Generalitat en canalitzar i buscar la cooperació de les ONG valencianes, per tal de canalitzar adequadament estos recursos previstos en el projecte de pressupostos.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies.

Bo, jo crec que és tracta d'una iniciativa social molt important, que em sembla bé, i que recolzem bàsicament, i que és un objectiu per a este Govern de la Generalitat, que pensa intentar posar en vigor. Naturalment que el 0'7% del PIB és una xifra molt important que no és fàcil, no ja dotar sinó ni tan sols gastar-se, i sobretot en l'experiència que nosaltres tenim, que jo crec que des del punt de vista de les relacions exteriors, no solament de la Comunitat Valenciana sinó d'Espanya, és molt difícil i requeria una estructura molt gran per a poder aplicar un pressupost com este, que seria al voltant de 48.000 milions de pessetes, probablement anuals, i que seria molt difícil de gastar.

En eixe sentit la Generalitat Valenciana ha fet una xifra que és molt important, però a la vegada prudent, i pensa crear la possibilitat d'expertes en analitzar este tipus d'ajudes. D'ahí que en el Consell Consultiu que la Generalitat va crear específicament per al tema dels programes nord-sud participe la Universitat, els sindicats, estiga la Generalitat Valenciana i estiguen les organitzacions no governamentals. I són estos els que tindran la responsabilitat de vore i avaluar els projectes en els quals hauran de participar directament després els fons públics que la Generalitat preste a este ajudes.

Per tant, és clar que és un compromís públic de la Generalitat, que suposa una experiència molt important. Que ni de lluny estic segur que s'acostaran moltes altres comunitats autònomes i ajuntaments, i que en tot cas requereix un aprenentatge important que estem disposats a anar fent per a fer possible que l'eficàcia de l'ajuda al desenvolupament siga una realitat i no tirar els diners al carrer.

Res més i gràcies.

El senyor president:

Té la paraula el senyor Ansuátegui, en representació del Grup Parlamentari Mixt.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gràcies, senyor president.

Senyor president del Consell, segons la informació facilitada als grups parlamentaris per la Conselleria d'Economia i Hisenda, en relació a la participació de la Comunitat Valenciana en els fons estructurals de la Unió Europea, i que anaven a suposar un augment del 150% front a les ajudes rebudes en el període 89-93, i que suposaven en el fons Feder passar de 26.000 milions a 94.000 milions, de 100.000 en el fons social a 48.000 milions, de 17.000 a 19.000 milions en el fons de Feoga. I que el acord comunitari comunitari es materialitzaria en un augment al voltant dels 161.000 milions de pessetes, front al 50.000 del període anteriorment aludit; i tenint en compte que la percepció d'aquestos fons anaven a ser fonamentals, tant per a poder complir els objectius que venien recollits en el Programa Econòmic Valencià, com també en els pressupostos que ara estem debatent,

i tenint en compte la inquietud i incertesa que s'ha suscitat a nivell de la societat valenciana amb les recents declaracions o informacions aparegudes en els mitjans de comunicació, en el sentit que si el Consell no presentava davant la Unió Europea projectes d'inversió de la Comunitat Valenciana podríem perdre estes ajudes que la Comunitat Valenciana tenia programades o previstes rebre fins l'any 99, és per la qual cosa enten este diputat que eren en estes Corts on realment havíem de rebre esta informació i aclarir esta situació, per a deixar i marginar tota aquella incertesa o inquietud que s'ha pogut generar davant la societat. I és per la qual cosa he tingut a bé formular la següent pregunta: ¿Tenim les ajudes dels fons estructurals de la Comunitat Europea a la Comunitat Valenciana? ¿En quina situació es troben estes ajudes? ¿I quina va a ser la quantia de les mateixes?

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies.

Senyor Ansuátegui.

Bo, jo crec que efectivament hi ha algun tipus de declaració que pot sembrar una certa inquietud o desconcert, sobretot quan es desconeix el funcionament real dels temes. Però realment en este cas jo crec que és bastant senzill d'explicar.

En primer lloc, sobre l'experiència immediata que tenim del període 89-93, crec que es pot afirmar que les coses han anat perfectament. Que han funcionat al 100%. Que estan els pagaments també al 100%, i que hi ha projectes per damunt de les possibilitats que ens tocaven en eixe sentit. I que, a més a més, està suficientment justificat, malgrat que hi havia fins a mitjà de l'any 1996 per a justificar estos projectes.

Per consegüent, no hi ha, en absolut, problemes respecte a projectes presentats que superen amplament la possibilitat de les ajudes presentades. I que de fet, a més a més, han augmentat respecte a allò que teníem inicialment previst rebre de la Comunitat Europea en base als fons estructurals. Això pel que respecta al període 89-93. En el que respecta al període següent, que és el pla operatiu presentat del 94 al 99, és evident que també hi ha un important avanç respecte a allò que teníem anteriorment. Hi ha un important avanç, però sobretot no és possible perdre cap de projecte perquè el programa operatiu precisament és els projectes que se presenten per a rebre les ajudes concretes que s'aproven després, i per tant hi ha projectes no més que suficients, sinó exactament els projectes presentats són els que previsiblement la Comissió europea aprovarà a final d'enguany, probablement abans de nadal. Són projectes concrets presentats que després aprovarà la Comissió Europea.

Però a més d'això naturalment que intentem a més a més d'estos que són programes d'ajudes regionals específics, intentem també entrar en la part corresponent al que són fons que directament administra la pròpia Comunitat, participant en altres programes que són propis de la Comunitat, i un d'ells, per exemple, és el que afecta a la rehabilitació del Barri de Velluters, en els quals estem intentant també obtindre alguns tipus d'ajuda determinada. Només hi ha pendent de concretar una discussió que tenim amb el Ministeri d'Agricultura que afecta a un xicotet programa específic, que naturalment no afecta, en absolut, a falta de projectes, sinó fonamentalment a problemes de posar-se d'acord en els projectes concrets.

Res més, gràcies.

El senyor president:

Senyor Ansuátegui, té la paraula.